Ч. 85. Пятниця 29 (16) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Положенє на Угорщині. — Справа фінляндска.

Буджетова комісия радить кождого дня і доси ухвалила вже кілька позиций буджету, як рада державна, рада міністрів і трибунал адміністрацийний. В дискусиї забирав вчера голос між иншими також п. Президент міністрів бар. Бінерт. Бесідник признав, що фінансове положенє держави не єсть користне, але не дає ще причини до далеко ідучої зневіри. В короткім часі найде ся дорога до вирівнаня потреб держави з доходами. В многих случаях розходить ся о давно пороблені зарядженя а збільшенє видатків настало внаслідок того, що всї сторонництва політичні старають ся о поліпшенє економічного положеня. То довело до ухвалюваня нових видатків. Бесідник повідомлює, що супротив санкционованя закона о позичці міністер скарбу вислав до всїх міністрів обіжник з повідомленем, що всякі счеркненя буджетові мають бути здержані. Вкінци обговорював п. міністер загальну ситуацию політичну.

По промовах пп. Ґраского, Житника, Кончіго і Котляржа засіданє закрито; слідуюче нині.

В Угорщині розлила ся минувшої неділї справдешна повінь знаменних промов з нагоди недалеких соймових виборів. Борба між ґр. Тисою а Юштом веде ся дальше, ґр. Тиса намагає ся всею своєю красномовностию відсунути можливість виборчої реформи і обезпечити мадярске панованє, однако похожий на пливака, що пливе против бистрої струї, якої вже не зможе повернути в противний бік. Міністер-президент ґр. Кін-Гедерварі в своїх заявах все ще виступає яко прихильник виборчої реформи, однак становище єго в тій справі дуже непевне і невиразне а перепони і трудности, які виринають з того поводу, намагає ся він обминути тим способом, що на єго думку ся справа буде зріла до полагодженя аж за два роки. За те рішучо за виборчою реформою в напрямі загального, рівного і тайного голосованя заявив ся міністер судівництва Шаляй, котрого кандидатуру ставлять в девятій части Буда-Пешту. Цікаво, що Кошутівці і Юштівці не мають прихильників в столици Угорщини.

Внесенє до Думи предложенє російского правительства стремляче до знесеня фінляндскої самоуправи і до переміненя того краю в звичайну російску провінцию, викликало поза границями російскої держави острі осуди і примітки. Европейскі заяви в користь Фінляндиї приймає радістно фінляндска суспільність, бо добачує в них доказ, що цивілізований сьвіт в політичній борбі о право і справедливість стоїть по єї стороні. Навіть у Франциї, де старають ся все виявляти богато вічливости Росиї, намір знесеня фінляндскої автономії стрітив ся з осудом публичної опінії.

Найострійше в тій справі виступає німецка праса, котра обертає ся з горячими симпатиями до пригніченої Фінляндиї. Гніває то дуже петербурских обрусителів, а „Новое Время“ обжаловує просто німецке правительство о викликуванє фінляндскої ворохобні і грозить з тої причини навіть дипльоматичною акциєю. З окрема покликує ся „Новое Время“ на статю „Frankfurter Ztg.“, в котрій висказано пересьвідченє, що Фінляндия не стерпить мовчки замаху на свою свободу, але противно дасть она відчути Росиї наслідки єї політики.

Але тимчасом і в самій Росиї відозвали ся поважні голоси осуджуючі теперішну фінляндску політику правительства. В першім

Украдені банкноти.

З анґлійского — Ст. Клера.

(Конець).

— Франк, попрошу вас о велику прислугу. Позичите мені пятьдесять фунтів, не питаючи мене, на що їх потребую?

— Дістанете гроші не пізнійше як за годину. Я вам вповні вірю. Чи можу вам ще чим прислужити ся?

— Ви дуже добрі для мене, ліпші ніжби я на то заслугувала. Даруйте, але —

— Пан Ватсон бажає бачити ся з панною Оленою — сказала служниця, війшовши до комнати. — Я завела єго до бібліотеки.

— Дуже добре, Джені, я зараз приходжу. Франк, я мушу з ним поговорити в чотири очи. Заждете тут на мене?

Олена не показувала по собі найменшого заклопотаня, коли увійшла до бібліотеки. Розмавляла спершу з ним про рівнодушні річи, але єї гість чув себе очивидячки ніяково і при першій нагоді перебив їй живо:

— Панно Мерівал, лучила ся дуже погана істория. В часі моєї неприсутности пропало мені з мешканя чотириста фунтів. Підозрінє паде на одну паню, котра вечером була в моїм мешканю і дуже мені прикро сказати вам, що сліди тої пані ведуть аж до сего дому.

— То я та пані, о котрій ви думаєте.

— Коли так, то можете дати вдоволяюче поясненє.

— Бою ся, що не зможу дати такого поясненя.

— Чи знаєте, що значить така відповідь?

— Хочете тим сказати, що я украла банкноти?

Ватсон здвигнув раменами.

— Гроші пропали, хтось же мусів їх взяти.

— Чи ваш служачий честний?

— Дуже честний. Я повірив би єму цілий свій маєток, а він присягає ся, що крім вас ніхто не входив до комнати.

— То дивно, але я гроший не бачила.

— А однако не хочете мені сказати причини ваших відвидин.

— Повтаряю ще раз, що не можу.

— Панно Мерівал, чи знаєте, що ваш брат винен мені гроші?

— Знаю і до кількох годин будуть вам гроші заплачені.

— Зроблю вам одно предложенє. Счеркну довг вашого брата і замовчу про підозрінє против вас під одним услівєм: Віддайте ся за мене!

— Віддати ся.... за вас?... — скрикнула дівчина з обридженєм. — Ніколи; ліпше умерти!

Лице Ватсона погано скривило ся.

— Ви надто горді, як гадаю; але я богатий чоловік і був би податливим мужем. Чому відкидаєте моє предложенє?

— Ваше предложенє стрітило велику погорду — сказала она тепер вже спокійно. — Я обіцяла Франкови Сефтонови, що віддам ся за него.

Ватсон трохи змішав ся.

— Чейже ваші заручини не були вже прилюдно оповіщені?

— То не робить їх в моїх очах менше важними — відповіла Олена спокійно.

Тут Ватсон не міг вже довше здержати ся і вибухнув з цілою пристрастию:

— Я поприсяг собі, що мусите бути моєю, коли вас перший раз побачив — і скорше чи пізнійше будете мусіли піддати ся. Маєте ще час надумати ся, але коли будете опирати ся, то я зумію зломити вашу гордість — заявлю голосно цілому сьвітови, що ваш брат фальшівник, а ви злодійка! Докажіть свою невинність, коли можете.

Голос Олени дрожав від здержуваного гніву, коли відповідала:

— Чую ся щасливою, пане, що могла вас побачити в правдивім сьвітлі. В одній хвили робите мені честь, що просите о мою руку, а зараз в слідуючій називаєте мене злодійкою. Я погорджую вами так само як вашими погрозами. А тепер ідіть і робіть, що хочете; вже сама ваша присутність єсть ганьбою для мене.

Коли скінчила говорити, стратила панованє над собою і вибухнула голосним плачем.

* * *

Сефтон не був ще довго сам, коли прилучив ся до него Берті. Молодий чоловік про-

рядї звернула на себе загалану увагу бесїда пос. Милюкова в Думі, а відтак кн. Мещерский в своїм „Гражданині“ підніс, що теперішною противфінляндскою полїтикою російского правительства править хиба якась тайна рука могучих ворогів Росиї, котрі хотять ненависть цїлого доси вірного народа обернути против держави і царя. За удержанєм прав Фінляндиї заявив ся також звістний співробітник „Света“ Шапаров і кінчить свої замітки такими словами: „Не в імя Фінляндиї і еї полїтичних і народних прав підносимо наш голос і жадаємо удержаня сотвореного Александром I. Вел. князівства фінляндского, але в імя страшних небезпечностий, які грозять Росиї і російскому народови з причини фальшивої і шкідної полїтики, опираючої ся на нечуванїй централїзациї чиновництва. Така полїтика може довести до розбитя теперішної російскої держави“.

Не можна знати, як більшість Думи віднесе ся до предложеня російского правительства, але здасть ся, що скорше ухвалить его, як відкине; хоч з другої сторони не можна поминати мовчки обставини, що в послїдних днях виринають поголоски, немов би в окруженю царя обудили ся сумніви що до фінляндскої полїтики Столипина. „Vossische Ztg.“ довідує ся, що сам цар мав сказати секретареви державному для Фінляндиї, ґен. Лянґгофови, що Столипин опинив ся на блуднїй дорозї, а его полїтика може викликати нещастний заколот. Доносять також, що тепер перебуває в Петербурзї богато визначних фінляндских полїтиків, котрі ведуть оживлені наради з опозицийними членами Думи і Ради державної, для обдуманя способу, як спинити би замах російского правительства на самоуправу Фінляндиї. На всякий спосіб справа та рішить ся вже в найблизшім часї і покаже ся, чи побідить реакцийне російске правительство, чи гадка поступової російскої суспільности.

Новинки.

Львів, дня 28 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував канцелїстів Намісництва Ант. Ґольонку і Ів. Левицкого секретарями повітовими, а Войт. Венгриновича официялом Намісництва. Дальше іменував п. Намістник підофіцирів Ів. Прокопа, Каз. Маєвского, Добросл. Жабу і Іґн. Кручка канцелїстами Намісництва.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс секретарів повітових: Фр. Голянка зі Стрия до Львова, Гр. Крупу з Золочева до Тернополя, Едв. Шамшулю з Яворова до Коломиї, канцелїстів Намісництва: Ад. Мрозовского зі Зборова до Бучача, Лавр. Яника з Ясла до Золочева, Макс. Декортого зі Львова до Яворова, Фр. Вроньского з Тернополя до Стрия, Володисл. Дидиньского з Домброви до Товмача.

— **Надане права публичности.** П. Мінїстер просьвіти надав право публичности приватній женьскій ґімназиї з руским язиком викладовим СС. Василиянок у Львові на шкільний рік 1909/10.

— **Похорон Марка Твайна** відбув ся дня 24 с. м. в Ельмірі в нюйорскій державі. Тїло виставлено в місцевій презвитериянькій церкві. Пастор др. Ван Дайк заявив, що похоронної бесїди виголошувати не треба, бо лїпше від него память покійного ушанує істория лїтератури. Сам похоронний обряд відбув ся при участи найблизшої родини і кільканайцятьох запрошених американьских лїтератів.

— **Найбільшою лїсною залїзницею** в Галичині буде лїнія Осмолода-Перегиньско-Рожнїтів, яку тепер будують. Лїнія ся сполучить Карпати зі стацию Креховичі. Залїзниця довга на 60 клм. і призначена до перевозу дерева з лїсів митрополита Шептицкого, куплених ґр. Йосифом і Домініком Потоцкими. Трасоване, цїлковиту будову, доставу наверхнї, возів і льокомотив одержала львівска фірма Оренштайн і Копель у Львові.

— **Лїтаки у Львові.** Довго відкладаний лет лїтака на кульпарківских полях відбув ся ві второк вечером. Авіятичний кружок техніків оголосив лет фанами на $5^1/_2$ год. а хоч в день падав дощ, то злету не відкликував. Коло 5 год. на місци лету зібрало ся до 10 тисяч видців. Точно в означеній порі п. Ле Ґранд всїв на лїтака. Лїтак уставлено тепер в противнім напрямі так, що він розгонив ся з гори в долину. По 50 метрах їзди по земли лїтак підніс ся в гору і на висоті 30—40 м. зробив в $3^1/_2$ мінутах великим колесом около півтретя кільометра дороги. Однак не долетів до місця лету, бо мотор з причини дощу працював що раз слабше і лїтак неушкоджений осїв на поли. Відтак підтягнено лїтак ще раз на давне місце, щоби поновити лет. І ще раз вzніс ся лїтак в гору, але з причини дощу мусїв п. Ле Ґранд спинити лет. Публика, яка недовірчиво відносила ся до сего лету, була вже вдоволена сею пробою і почала розходити ся, бо дощ ставав що раз більший.

П. Ле Ґранд має в найблизших днях повторити лет, бо хоче здобути рекорд у Львові. Лет відбуде ся, як буде погода.

Інж. Ґієронімус був би ще раз виступив на своїм лїтаку у Львові, але обставини на се не склали ся. Комітет, що уладжував лет в недїлю, мав доходу 5.000 К, а видатків 26.000 К, бо публика переважно не платила за вступ і приглядала ся злетови здалека. Другий лет Ґієронімуса зроблено условним від удїленя кількасот вояків до замкненя площі лету. Видко, що войсковість відмовила своєї помочи, коли інж. Ґієронімус виїхав до Праги, а лїтак вислав до Кракова, де буде лет дня 5 мая. По уданім летї у Львові дістав Ґієронімус много телеґрафічних предложень на уладжене лету. Межи иншими запрошено его до Парижа і до Петербурга. В Петербурзї дають ему 25.000 рублїв за один виступ.

— **Божевільна королева.** Corriere d'Italia подав деякі подробиці про умову недугу, на яку занепала португальска королева Марія Пія Сабавдска, сестра італїяньского короля Гумберта, убитого перед 10 роками. До божевіля довела еї трагічна смерть не лише брата, убитого анархістом Бресчієм, але також сина і внука, що погибли в часї революцийного замаху перед двома роками. Королевій тепер 67 лїт. Від трагічної хвилї, коли побачила тїло убитого короля Карльоса і внука, се явище не покидає еї. Ходячи по огородї королївскої палати Аюда, розмавляє голосно з привидами, які насувають ся еї недужій уяві: з сином та внуком. Часом сьміє ся і жартує з ними. Зрештою еї божевілє, подібно як недужої мексиканьскої цїсаревої, Шарльоти бельґійскої, є спокійне. Королева Марія Пія займає ся підливанєм цьвітів; при обідї звертає ся з розмовою до убитого сина, котрого бачить коло себе. В ночи ходить по комнатах, розмавляючи з небіщиками... Сего року минає 50-лїт, як 17-лїтна княгиня Савбадска прибула в розцьвітї молодости та уроди до Лїсбони, як жінка португальского короля Людвика I.

— **Жалібне засїданє Головного Видїлу тов. „Просьвіти“** відбуло ся ві второк з нагоди замкненя тов. „Просьвіта“ в Київі і смерти бл. п. Марка Кропивницкого. Коли зібрав ся цїлий комплет в числї 13 осіб, між котрими були присутні і посли др. Кость Левицкий і о. Тит Войнаровский, — урядуючий містоголова товариства др. Евген Озаркевич отворив засїданє такою промовою: „Сьвітлий Видїле! Стоїмо під враженєм сумних вістий, які дійшли до нас з закордонної України. Від кількох лїт доходили до нас тривожні чутки про переслїдуваня наших просьвітних орґанізаций. Розвязано тов. „Просьвіта“ в Одесї, недопущено до основаня „Просьвіти“ в Полтаві, аж ось перед кількома днями надійшла сумна вість про замкнене „Просьвіти“ в Київі, в самім серци України. Товариство се що лиш засноване перед 4 лїтами оказало дуже велику дїяльність, видало цїлий ряд добірних книжок для народу, заложило велику бібліотеку, урядило цїлий ряд сходин і відчитів, згуртувало в собі значне число членів і була надія, що скоро праця ся піде дальше в такім розмірі, то на гарні успіхи сеї продуктивної роботи не довго треба буде ждати. В наслїдок нового варварского розпорядженя мінїстра Столипина перервано нагло житє сеї хосенної інституциї. Страту сю відчула дуже болючо цїла Україна, а найбільше може відчуваємо біль ми, котрим доля судила працювати тут в великім огнищу просьвітної роботи галицкої України. Ми були сьвідомі сего, що всї закордонні „Просьвіти“ основані на зразок нашої, що наша 40-лїтна муравлина але і успішна праця знайшла таких самих охочих працьовників і по тім боцї кордону. Ми тїшили ся і були заразом думні з того, а найбільшою

ходжував ся неспокійно по комнатї і вкінци відкашельнувши нервово, почав говорити:

— Скажіть, Сефтон, чи могли би ви виратувати чоловіка з клопоту? Я не просив би вас о тоє, коли-б мав який инший спосіб роздобути гроші — позичте менї пятьдесять фунтів.

— А як вам позичу, то скажете, на що їх потребуєте?

— Аби заплатити довг.

— Довг Джільбертови Ватсонови?

— Як ви о тім довідали ся?

— Всьо одно як. Але справдї, Берті, починаю вірити, що відвідини Олени у Ватсона стоять в звязи з вами і було би лїпше для нас всїх, коли-б ви сказали менї щиру правду.

По хвили ваганя рішив ся Берті розповісти цїлу справу, почавши від свого легкодушного сфальшованя підпису до намірeного самоубийства і участи Олени в тій справі.

Сефтон на вид его покаяня і жалю обіцяв ему жадану суму, а сокрушений молодець обіцяв торжественно поправу.

Не ждучи на поворот Олени, вийшов Сефтон з дому. Він хотів — як казав — піти до Ватсона, аби „попсувати ему рахунки“.

* * *

Дві години пізнїйше явив ся Сефтон знов у Олени. Неспокійно почала розпитувати, як стоять справи і одержала відповідь, що полагоджено користно.

— Як вам то так скоро удало ся?

— Зовсім просто. Недавно довідав ся я зовсім случайно, що Ватсон був замішаний перед кількома лїтами в Калїфорнії в одну погану справу, котра зовсім знищила би его добру славу, коли-б о ній дізнали ся ширші круги. Такого чоловіка найлїпше побивати его власним оружием, отже я загрозив ему, що всьо відкрию, коли він менї не скаже щирої правди.

Отже було так, що служачий підслухував вас за дверми і чув, як ви півголосом сказали: „Тепер Берті уратований!“ Відтак ішов він за вами слїдом, аби свому панови подати адресу. Ватсон хитрий лис і хотів витягнути з того для себе користи. Він сейчас здогадав ся, хто був у него. Берті був ему винен гроші і мусїв очивидно хопити ся якогось нечестного способу, аби довг сплатити. Ватсон хотів з вами оженити ся почасти задля вашої краси, по части же длятого, аби міг в товаристві займити завдяки вам виднїйше становище, нїж було то ему можливе лиш при помочи свого богатства. Ваша рівнодушність дразнила его і тому постановив він собі вас упокорити. Крадїж банкнотів була лиш его видумкою. Він сам розіслав вістку о тім до всїх часописий, аби дістати вас в свої руки і вимусити на вас в той спосіб згоду на супруже. Але за ту его безличність не можна его відповідно покарати, бо инакше викрилась би похибка Бертіого; але він обіцяв менї написати до всїх часописий, що гроші були лиш закинули ся і що їх нїхто не украв.

— Як я вам віддячу ся за те, що ви увільнили нас від того чоловіка? — спитала Олена притишеним голосом.

Замість всякої відповіди обійняв він еї і кріпко притиснув до груди. То була найкрасша нагорода, яку міг він одержати — она сама.

радостию наповняло серце наше розвиток київскої „Просьвіти“, сеї нашої наймолодшої, але і наймилійшої посестри. Коли нині по ній приходить нам отерти слезу, то робимо те не з почутєм розпуки, але з почутєм протесту против таких розпорядків не лицюючих гідности культурної держави. і з тою надією, що се лише стан переходовий, бо безсмертна ідея, ідея поступу і звільненя пут з поневолених народів мусить силою історичної правди вкінци побідити. — Коли Вп. Панове через повстане з місць дали вираз сим почуваням, нехай сей акт нашого жалю і протесту буде поміщений по вічні часи сумними буквами в наших протоколах“.

— Будова руского театру у Львові. Комітет будови руского треатру у Львові відбув дня 5. с. м. засїдане в салї „Просьвіти“ під проводом др. Костя Левицкого. На засїданю були присутні члени комітету: радн. Двора Сильв. Гавришкевич, проф. Мих. Коцюба, проф. Ів. Левиньский, проф. Іл. Огоновский, дир. Кость Паньківский, о. радн. Ал. Стефанович, проф. др. Кир. Студиньский, проф. Вол. Шухевич, адв. др. Микола Шухевич, о. крил. Іван Чапельский і дир. др. Стефан Федак. На початку засїданя відчитав голова комітету письмо „Руского Товариства педаґоґічного у Львові“, яким видїл сего товариства зложив комітетови подяку за довголітне і безплатне відступлене будинку на приміщене шкіл товариства, що принято до відомости.

Відтак касиєр комітету дир. Кость Паньківский предложив замкнене рахунків фонду будови народного руского театру у Львові з кінцем марта 1910 р.:

Приходи:

Датки зібрані комітетом	143.400·27	К
„ „ тов. „Просьвіта“	72.865·88	„
„ „ тов. ім. Котляревского	6.478·19	„
Запис бл. п. Теоф. Шпитка	2.584·67	„
Чинші з дому і прихід з площі	24.266·07	„
Короткоречинцеві позички	97.554·93	„
За продані зайві парцелї	338.349·44	„
За старий дім	5.880·—	„
Депозит	3.644·27	„
% від датків і купони	5.277·32	„
Зворот рат гіпотечних	1.836·—	„
Разом	702.247·01	К

Розходи:

Ціна купна цїлої площі	280.000·—	К
Посередництво і бічні видатки	6.515·14	„
Правна належитість	11.777·59	„
Нівеляция площі	26.143·74	„
Фельнерови і Гельмерови на рахунок будови	8·250·—	„
Конкурсові проєкти на театр	1.100·—	„
На закупно вірительности гіпотеч.	2.630·—	„
Податки	7.502·65	„
% від позичок і решти ціни купна	31.970·53	„
Сплачені короткореченцеві позички	96.564·93	„
Маґістратови за адаптацию улиці	16·009·12	„
Тов. педаґ. опуст чиншів і даток	24.500·—	„
Гіпотечні рати	68.295·37	„
Курсори за збиране датків	2.563·39	„
Паркан і дрібні видатки	4.111·60	„
Разом	588.033·96	К
Стан готівки з 31/3 1910	113.313·08	К
Разом	702·247·04	К

Пасивів ніяких. Під театр зістало площі 488 кв. сяж. по 500 К = 244.000 К; під помічний будинок 200 кв. сяж. по 300 К = 60.000 К. Вартість обох парцель 300.000 К.

Отсе замкнене рахунків принято до відомости і добрено. Вкінци проф. Іван Левиньский представив справу провірених плянів будови театру, виготовлених фірмою Фельнера і Гельмера у Відни. По переведеній нараді упрошено проф. Івана Левиньского, аби в речинци одного місяця предложив комітетови свій проєкт зміни плянів будови театру в цїли остаточного порішеня сеї справи.

Телеґрами.

Відень 28 цьвітня. Закон о позичці 220 міліонів одержав цїсарку санкцию.

Відень 28 цьвітня. Міністер скарбу на підставі санкционованого закона позичкового заключив з почтовою Касою щадничою умову що до виданя 4-процентової ренти номінальної вартости 236 міліонів корон.

Християнія 28 цьвітня. Король вислав до вдови по Бернзонї лист зі словами співчутя з причини смерти поета.

Константинополь 28 цьвітня. З причини торжества річниці вступленя на престол султана всї державні будинки прибрані хоругвами. Вечером була в містї ілюмінация. Всї войскові музики удали ся в походї перед палату султана.

Берлин 28 цьвітня. „Vossische Ztg.“ доносить зі Скоплїя, що Альбанцї займили прохід Качаник і держать ся там сильно. В самім Скоплїє ворохобня збільшає ся. Туреччина постановила вислати до Албанії 90.000 войска.

Льондон 28 цьвітня. Після донесень „Daily Telegraph“ в Єгиптї приготовлює ся революция. Коли Анґлія не полагодить тої справи, то може вмішати ся яка инша велика держава.

Курс львівский.

Дня 28-го цьвітня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	682·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Черків.-Яси	565·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. премиов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краев.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев.	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·50	98·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К	90·80	91·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський)	65·25	69·25
Угорскі черв. хреста	41·75	45·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	—·—	—·—
Базиліка 10 К	29·85	33·85
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Долляр американьский	4·80	5·—

— Добрий день! Се звичайний раннїший привіт. Досьвід учить, що перші години дня виливають рішаючо на настрій і гумор людини на протяг цїлого дня. Тому важним є спожити снїдане, котре знаменито смакує і не роздражнює. Найрадше пєть ся з рана каву. Але кава (кольоніяльна) має тільки тодї приємний смак і не роздражнює нервів, коли приладжена з примішкою Катрайнера Кнайпової солодової кави. Того держить ся кожда добра господиня і щоб не понести шкоди через закуплене маловартних наслїдувань, жадає все при закупнї не тільки: „солодової кави“ але все додає: „правдивого Катрайнера“.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, $5·50$, $7·25$, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
З Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).